

Κυριακή 16 Δεκεμβρίου. Κυριακή τῶν Ἁγίων Προπατόρων· καὶ μνήμη τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἀγγαίου καὶ τοῦ ἁγίου Μοδέστου, Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων. Ἦχος γ'. Ἑωθινὸν ς'.

Σημείωσις: Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἀγγαίου θὰ ψαλλεῖ ἐν τοῖς ἀποδείπνοις τῆς Παρασκευῆς 14 Δεκεμβρίου.

Τυπικαὶ διατάξεις τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν

Ἐν τῷ μικρῷ ἔσπερινῷ

Μετὰ τὸν προοιμιακόν, εἰς τὸ· Κύριε ἐκέκραξα...ἰστῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ γ' ἀναστάσιμα στιχηρὰ· Τῷ σῶ Σταυρῷ Χριστέ Σωτήρ...Πεφώτισται τὰ σύμπαντα...Δοξάζω τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ... δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα...Καὶ νῦν...τὸ δογματικὸν θεοτοκίον· Μεγιστον θαῦμα! παρθένος τεκούσα...Τὸ Φῶς ἰλαρόν...τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὸν στίχον ψάλλομεν τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν· Ὁ τω πάθει σου Χριστέ...εἶτα τὰ γ' προσόμοια τῆς Θεοτόκου· Κιβωτὸν σὲ νοητὴν Ἀγνή γινώσκομεν...Ἐπὶ γῆς οὐρανὸν Ἀγνή ἀνέδειξεν...Σωτηρίαν ταῖς πρεσβείαις σου κεκτήμεθα...Δόξα...Καὶ νῦν...τὸ ἐγκωμιαστικὸν θεοτοκίον· Ἀνάπλασιν καὶ ζωὴν...Τὸ· Νῦν Ἀπολύεις...Τὸ τρισάγιον καὶ τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον· Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια...Δόξα...Καὶ νῦν...τῶν Προπατόρων· Ἐν πίστει τοὺς Προπάτορας...Ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ ἀποδείπνῳ

Ἐν τῷ μικρῷ ἀποδείπνῳ, ψάλλομεν τὸν κανόνα τῆς Θεοτόκου κατ' ἦχον καὶ ἡμέραν· Τὸν βυθὸν ὡς τεκούσα...(ἐκ τοῦ Θεοτοκαρίου τοῦ ἁγίου Νικοδήμου τοῦ ἁγιορείτου). Εἰς δὲ τὸ τρισάγιον, τὸ κοντάκιον τῶν Προπατόρων· Χειρόγραφον εἰκόνα μὴ σεβασθέντες...Ἐν τέλει, μετὰ τὸ· Τῇ Ὑπερμάχῳ...οἱ κδ' οἴκοι τῆς Θεοτόκου.

Ἐν τῷ μεγάλῳ ἐσπερινῷ

Μετὰ τὸν προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τὸ α' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, ἦτοι τὸ· *Μακάριος ἀνὴρ...ὄλον*. Εἰς δὲ τὸ· *Κύριε ἐκέκραξα...ἰστώμεν* στίχους ι' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἀναστάσιμα γ'· *Τῷ σῶ Σταυρῷ Χριστέ Σωτήρ...Πεφώτισται τὰ σύμπαντα...Δοξάζω τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ...ἀνατολικά στιχηρὰ γ'· Τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον...Ἵμνοῦμεν τὸν Σῶτήρα...Τοῖς ἐν Ἄδη καταβάς...τῶν Προπατόρων στιχηρὰ προσόμοια δ'· Τῶν Προπατόρων σήμερον πιστοί...Ὁ τοὺς ἀγίους Παῖδας ἐκ πυρός...Ὡς ἐν ψεκάδι μέσον τῆς φλογός...Ὡσπερ ἐν δρόσῳ ὄντες οἱ πιστοί...Δόξα...τὸ ἰδιόμελον τῶν Προπατόρων· Τοὺς πρὸ τοῦ νόμου Πατέρας...Καὶ νῦν...τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου· Πῶς μὴ θαυμάσωμεν...Εἴσοδος. Τὸ· Φῶς ἰλαρόν...τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας· Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὴν λιτήν, τὸ στιχηρὸν τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ ἢ τοῦ ἀγίου τῆς μονῆς. Δόξα...τὸ ἰδιόμελον· *Βολίδες ἀστράπτοντες...ἄ ζῆτει εἰς τὴν λιτήν τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως*. Καὶ νῦν...τὸ θεοτοκίον· *Ἀμαρτωλῶν τὰς δεήσεις...Εἰς τὸν στίχον, τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν· Ὁ τῷ πάθει σου Χριστέ...εἶτα τὰ γ' στιχηρὰ, τὰ κατ' ἀλφάβητον· Ἡ ζωοδόχος σου ἔγερσις Κύριε...Θεὸς ὑπάρχων ἀναλλοίωτος...Ἵνα τὸ γένος ἡμῶν...Δόξα...τὸ ἰδιόμελον τῶν Προπατόρων· Τῶν Προπατόρων τὸ σύστημα...Καὶ νῦν...τὸ θεοτοκίον· Ἀσπόρως ἐκ Θεοῦ Πνεύματος...Τό· *Νῦν ἀπολύεις...καὶ τὸ τρισάγιον*. Ἀπολυτίκιον, τὸ ἀναστάσιμον· *Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια...Δόξα...τῶν Προπατόρων· Ἐν πίστει τοὺς Προπάτορας...Καὶ νῦν...τὸ· Θεοτόκε Παρθένε...Ἡ εὐλόγησις τῶν ἁγίων καὶ ἡ ἀνάγνωσις*.**

Μὴ τελουμένης ἀγρυπνίας, ἀπολυτίκια εἰς τὸν μέγαν ἐσπερινὸν (καταλιμπανομένου τοῦ μικροῦ) λέγομεν, ὡς ἐσημειώθησαν ἐν τῷ μικρῷ. Τῇ δὲ Κυριακῇ πρῶτῃ, ἐν τῷ μεσονυκτικῷ, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου· *Ἀκατάληπτε μόνη κυριαρχία...Τὰ Ἄξιόν ἐστιν...Τρισάγιον*, καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῶν Προπατόρων· *Ἐν πίστει τοὺς Προπάτορας...καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ μεσονυκτικοῦ*.

Ἐν τῷ ὄρθρῳ

Εἰς τὸ· Θεὸς Κύριος...τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον· *Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια...Δόξα...τὸ αὐτὸ...Καὶ νῦν...τῶν Προπατόρων· Ἐν πίστει τοὺς Προπάτορας...Εὐθὺς ἢ στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου ὡς ἐξῆς: ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν...Καὶ ἀναγινώσκει τὸ Β' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ λέγει· Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἐκ γ'. Ἡ ἐλπίς ἡμῶν Κύριε δόξα σοι. Ὁ ἱερεὺς· μικρὰ συναπτὴ καὶ· Ὅτι σὸν τὸ κράτος...Ὁ χορός· Ἀμήν, καὶ ψάλλονται τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα· Χριστὸς ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται...Δόξα· Σαρκὶ τοῦ θανάτου γευσάμενος Κύριε...Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας σου...Εἶτα ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ ἀναγινώσκει τὸ Γ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ λέγει· Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἐκ γ'. Ἡ ἐλπίς ἡμῶν Κύριε δόξα σοι. Ὁ ἱερεὺς· μικρὰ συναπτὴ καὶ· Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...Ὁ χορός· Ἀμήν, καὶ ψάλλονται τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα· Τὸ ἀναλλοίωτον...Δόξα· Τὸ ἀκατάληπτον...Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· Τὸν ἀκατάληπτον καὶ ἀπερίγραπτον...Εἶτα ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ ἀναγινώσκει τὸ ΙΖ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ ψάλλονται τὰ *Εὐλογητάρια*. Αἴτησις καὶ ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· *Ἐκπλήττων τῇ ὀράσει...Εὐθὺς οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, τὸ προκείμενον αὐτοῦ καὶ ἅπαντα ἢ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ ς' Εὐαγγελίου. Εἶτα τὸ· Ἀνάστασιν Χριστοῦ...Ὁ ν' ψαλμὸς. Δόξα· Ταῖς τῶν Ἀποστόλων...Καὶ νῦν· Ταῖς τῆς Θεοτόκου...Εἰς τὸν στίχον τὸ· Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς...**

Εἶτα οἱ κανόνες· ὁ ἀναστάσιμος, μετὰ τῶν εἰρμῶν, εἰς δ' τροπάρια, ὁ τῆς θεοτόκου, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς β' τροπάρια, τῶν ἀγίων Τριῶν Παίδων, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς δ' τροπάρια καὶ τῶν Προπατόρων, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς δ' τροπάρια. Λέγομεν δὲ καὶ τοὺς ιβ' στίχους τῆς στιχολογίας ἐν ἐκάστη ᾠδῇ, εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα τὸ· Δόξα...καὶ τὸ· Καὶ νῦν...Καταβασίαι· Χριστὸς γεννᾶται...Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, ἢ ὑπακοῆ· *Εἰς δρόσον τοῖς Παισὶ...*

Εὐθύς, χῦμα, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον· Ἐξανέστης σήμερον...καὶ ὁ οἶκος· Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ σήμερον χοερευέτωσαν...Ἀφ' ἕκτης τὸ κοντάκιον τῶν Προπατόρων· Χειρόγραφον εἰκόνα...καὶ ὁ οἶκος· Ἐκτεινόν σου τὴν χεῖρα...Συναξάριον, πρῶτον τῆς ἡμέρας, εἶτα τῶν ἁγίων Προπατόρων. **Ἡ τιμιωτέρα στιχολογείται.**

Τὸ Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν...ἐκ γ' καὶ τὸ Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν...εἶτα τὸ ἕξαποστειλάριον, τὸ ς' ἀναστάσιμον· Δεινύων ὅτι ἄνθρωπος...τῶν Προπατόρων· Πατέρων μνήμην σήμερον...Ἀδὰμ ἀνευφημήσωμεν...καὶ τὸ θεοτοκίον· Ἀγνή Παρθένε ἄχραντε...Εἰς τοὺς αἶνους, ἰστῶμεν στίχους η' καὶ ψάλλομεν ἀναστάσιμα στιχηρὰ δ'· Δεῦτε πάντα τὰ ἔθνη...Διηγῆσαντο πάντα τὰ θαυμάσια...Χαρὰς τὰ πάντα πεπλήρωται... Ἐν τῷ φωτί σου Δεσπότα...τῶν Προπατόρων προσόμοια γ'· Πάντες τὴν τῶν σεπτῶν...Ἔσβεσαν τοῦ πυρός...Λάκκῳ κατακλεισθεῖς...δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα...τὸ ἰδιόμελον τῶν Προπατόρων· Δεῦτε ἅπαντες, πιστῶς πανηγυρίσωμεν...Καὶ νῦν· Ὑπερευλογημένη...Δοξολογία μεγάλη...καὶ τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον μόνον· Σήμερον σωτηρία...Ἐκτενής, ἀπόλυσις. Ἡ α' ὥρα ἐν τῷ νάρθηκι, ἐν ἣ ψάλλομεν, μετὰ τὸ θεοτοκίον αὐτῆς, τὸ ς' ἑωθινὸν ἰδιόμελον· Ἡ ὄντως εἰρήνη σὺ Χριστέ...

Ἐν ταῖς ὥραις

Λέγομεν δὲ ἐν ταῖς ὥραις· ἀπολυτίκιον ἀναστάσιμον· Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια...Δόξα...τῶν Προπατόρων· Ἐν πίστει τοὺς Προπάτορας...Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τῆς ὥρας. Μετὰ τὸ τρισάγιον, τὸ κοντάκιον τῶν Προπατόρων· Χειρόγραφον εἰκόνα...

Εἰς τὴν Λειτουργίαν

Τὰ τυπικά. Οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' τροπάρια καὶ ἀπὸ τοῦ κανόνος τῶν Προπατόρων ἢ ς' ὠδὴ εἰς δ' τροπάρια, ἄνευ εἰρμοῦ. Εἰσοδικὸν τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν...ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...Ἀπολυτίκια μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον· Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια...τῶν

Προπατόρων· *Ἐν πίστει τοὺς Προπάτορας... τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ ἢ τοῦ ἁγίου τῆς μονῆς... ἢ ὑπακοή τοῦ ἤχου· Ἐκπλήττων τῇ ὁράσει... Δόξα... τὸ κοντάκιον τῶν Προπατόρων· Χειρόγραφον εἰκόνα... Καὶ νῦν· Ἡ Παρθένος σήμερον... Τρισάγιον. Προκείμενον, ἀλληλουϊάριον, ἀπόστολος καὶ εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς τῶν Προπατόρων. Ἀπόστολος· Ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῇ... (Κολασ. γ' 4-11), ὁ ζῆτει τῇ εἰκοστῇ ἐνάτῃ Κυριακῇ τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου. Εὐαγγέλιον· Ἄνθρωπός τις ἐποίησε δεῖπνον μέγα... (Λουκ. ιδ' 16-24), ὁ ζῆτει τῇ Κυριακῇ τῶν Προπατόρων. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως... τὸ Ἄξιόν ἐστίν... Κοινωνικὸν· Αἰνεῖτε τὸν Κύριον... καὶ· Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον... Εἶδομεν τὸ φῶς... Πληρωθήτω... Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου... ἐκ γ', Δόξα... Καὶ νῦν... οἱ δύο ψαλμοὶ· Εὐλογήσω τὸν Κύριον... Ὑψώσω σὲ ὁ Θεός μου... καὶ ἡ ἀπόλυσις.*